

PREU: 5 Cènts.

Barcelona 1 Abril 1911

ENPATUFET

ANY VIII N.º 377.—Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

—Un bitllet.
—¿Per ahont?
—Dispensí, però no puch dirho a ningú. He fugit de casa y no vuy que' se sàpiga ahont vaig.

Un Congrés Penitenciari

Ja fa algún temps, estimats patufistes, que vaig parlarvos desde aquet mateix lloch de *delinqüència infantil*, y de les legislacions especials que tenen establertes alguns països pera castigar els delictes que cometen els noys, en les quals s'atén més a la correcció que a la penalitat, y's tenen molt en compte les circumstàncies del poch seny característich de la infantesa y de la perniciosa educació que moltes vegades reben els noys.

Donchs be, ara de poch s'ha celebrat a Washington un Congrés Penitenciari, en el qual s'ha tractat extensament el tema de la delinqüència infantil, haventse convingut en reconèixer com a un dels factors més importants de la criminalitat dels noys, la ociositat y'l desyagament.

A n'aquet propòsit, el Congrés, després d'un estudi detingut, va acordar:

1.er Que les lleys fassin responsables als pares de família dels danys que ocasionin llurs fills y'ls

- Aquet noy té molt mal caràcter.
- Ja ho he observat; sempre s'enfada.
- No, no, vuy dir mal caràcter de lletra.

obliguin, quan els arribi la edat, a ferlos estudiar o pendre ofici.

2.^{on} Una major cooperació entre les autoritats universitàries y el públich; una millor adaptació dels medis pedagògichs a les necessitats individuals dels noys; un nombre major de jardins de la infantesa, y un major desenrotllament de la ensenyansa d'oficis manuals pera els minyons.

3.er L'aument de locals de jochs y centres saludables d'esbarjo; que s'estableixin llocs de deportes atlètics y gimnàstichs, en els quals els noys aprènguin a sofrir la derrota ab valor y frueixin modestament del goig de la victoria.

4.^t La creació de conferencies pera els pares, sobre assumptes pràctichs que tendeixin a millorar la casa llur, a ferla més felissa, com a medi el més prudent d'evitar a n'els fills llurs una vida de desvagament y de peresa.

5.^è Realisar els majors esforços, per part dels sacerdots y de la premsa, pera encaminar la opinió y conseguir que triomfi la idea de que, l'escut més segur contra el crim, consisteix en tenir compte dels noys, evitant aixís que visquin en la ociositat.

ABECÉ

Un quadro bíblich

Una vegada en Batista va anà al taller d'un pintor, que, pel que veurà el lector, era un home molt bromista.

L'artista li va mostrar retrats, marines, paisatges, quadros d'història y imatges, tot molt digne d'admirar.

En Batista, complagut, anava esplayant la vista, fent objecte al gran artista del elogi merescut.

Mes, de cop, a vora d'ell, vegé una tela montada que no havia estat tocada encara de cap pinzell.

Y, reparantho el pintò, va exclamar:—¡Oh! el quadro aquet dels meus es el més ben fet, y no ho dich per darne tò.

—Prò ¡y ara! ¿que's torna boig?
Si està en blanch—digué en Batista.
—Donchs això—objectà l'artista—
es el *Pas dins del mar Roig*.

—Pró ¡y el mar?
—S'ha retirat.
—¿Y els egipcis?
—Lluny encara.

—¿Y els hebreus?
—Els hebreus, ara
fa pòchs instants que han passat.

Y en Batista, ab tot respecte, però tornantli la *guassa*, digué al pintò:—Es una obrassa, lo que's diu, *sense un defecte*.

NYIC

les histories den Bolavà

EN Bolavà se trobava un dia a París, y, com tots sabèn, París està plè de lladregots d'aquells que'n diuen *apaches*, els quals no s'hi miren gaire pera fer un cap nou al primer que troben, y això en Bolavà ho sabia, y la veritat es que no estava pas molt tranquil en el piset que havia llogat en un carrer del vell París.

Com que vivia sol, en Bolavà s'havia comprat un magnífich gramofòn d'aquells que se senten de lluny, y aixís passava les vetlles escoltant la màquina y fentse l'efecte de que s'estava a l'Opera.

Però poch se pensava en Bolavà que, mentres ell se divertia ab el gramofòn, uns *apaches* que passaven pel carrer varen deturarse pera escoltar la música, tenint la següent conversa:

—Aquí hi deu viure algún rich.

—Es clar que ho deu ser. Perque un home que pot comprar un gramofòn es senyal de que no li han de faltar diners.

—Donchs, pugemhi y robemlo.

Els lladregots varen espanyar la porta de l'escala ab molta facilitat, perque a París no tenen vigilants ni serenos, y varen pujar al pis, deturantse a escoltar pel pany de la porta, com fan sempre'ls *apaches*, pera tafanejar y saber si en la casa hi habita un home sol o molts.

En Bolavà, al sentir les trepitjades per l'escala ja's va alarmar, però com que tenia molta serenitat, ell que si que para'l gramofòn y's posa també a escoltar a la porta, per la part de dintre, com se comprèn.

En el mateix moment, els lladres feyen els següents comentaris:

—Sembla que hi viu poca gent perque no se sent res.

—Aixís, donchs, lo millor es, entrar y robar.

En Bolavà, al sentir això, va pensarsen una, y simulant que allí ab ell hi havia algú altre, comensà a dir en alta veu pera que'ls lladres el sentissin:

—Demà m'haig de llevar dematí, perque haig d'anar a cobrar un milió de duros al Banc.

—¿Sents què diu?—va fer un dels lladregots al sentir lo del milió.

—Aixís serà millor que tornem demà, que li podrem robar tot.

Y en Bolavà va sentir com els lladres se n'entornaven escales avall.

L'endemà en Bolavà va avisar als policíes pera que vigilessin, però de manera que no fossin vistos dels lladres, perque la qüestió era agafar-los infraganti.

Els policíes varen dir a n'en Bolavà que això era una imprudencia, perque si se'ls deixava arribar al pis, li taparien la boca y ell no podria cridar.

En Bolavà va somriure, limitantse a dir que vigilessin per allí aprop y que no's deixessin veure dels lladres.

Aleshores se'n va anar a una casa que venien plaques de gramofòn y se'n va fer impressionar una ab les paraules que ell va dictar.

Al arribar el vespre, en Bolavà va posarse a fer anar el gramofòn, tot esperant tranquilament als lladres.

Al cap d'una estona va sentir trepitg a l'escala y aleshores va deturar el gramofòn, posanthi la placa que havia adquirit el matí y deixantlo a punt de funcionar.

Tot d'una, varen entrar els lladres, que eren tres, després d'haver espanyat el pany de la porta.

En Bolavà, al veurels entrar, se'n va anar cap a la finestra pera cri-

dar a la policia, però tots tres lladres se li varen tirar al damunt, tapantli fortament la boca y lligantlo de mans.

Un dels lladres, al abocarse a la finestra pera agafar a n'en Bolavà, va veure que al carrer hi havia varis policies.

—Estem perduts!—va exclamar.—La policia ens vigila.

—No tinguis por—va respondre el capità dels *apaches*.—Pera enredar a la policia no hi hà ningú com jo.

—Això es veritat,—va respondre el tercer lladre—però no sé pas com te'n sortiràs d'aquesta.

—Molt senzillament; pera treure tota idea a la policia de que en

aquet pis hi hà lladres, lo millor serà fer funcionar el gramofòn y aixís se pensaràn que es l'amo del pis que's diverteix y que no passa res d'extraordinari.

—Quines idees tan grans que té aquet xicot!—varen exclamar els altres dos, plens d'admiració.

Entre tant, el pobre Bolavà, tapat de boca y lligat de peus y mans s'estava assegut en una cadira sense poder fer ni dir res.

El capità dels lladres, pera posar en pràctica la seva idea ab el fi d'enganyar a la policia, se n'anà al gramofòn y'l va engegar.

En aquell moment va sortir de la trompa del gramofòn uns crits terribles de «¡Lladres! ¡Lladres! ¡Agafeulos! ¡Agafeulos!»

Els lladres, al sentir aquells crits, no varen pensar més que en fugir, però quan ja ho anaven a fer, se presenta la policia y me'ls lliga a tots tres ben lligats.

Com es natural, varen deslligar a n'en Bolavà y la policia el va felicitar pel seu enginy, gracies al qual varen poder agatar infraganti als tres apaches.

Ab permís den Bolavà,

J. M. F. T.

V Concurs d'EN PATUFET

Hem de fer avinent als nostres lectors que'ls mots que s'han de formar pera'l V Concurs d'EN PATUFET, el reglament del qual s'anuncià en el número anterior, poden ésser substantius, comuns, adjectius, articles, verbs, etc., mentres tinguin sentit y siguin catalans.

Fem aquesta advertencia perque alguns ens han escrit demanant aquesta aclaració que, per altra part, no era necessaria, desde'l moment que dèiem *mots* y ab aquest nom s'entenen les paraules d'un idioma, perteneixin a la part de l'oració que's vulgui.

EN PATUFET

Historia Natural

L'AVESTRÚS

Es una de les aus més grosses que hi hà; y són bastantes les varietats que's coneixen, però la més important es la coneguda ab el nom d'avestrús camell.

L'avestrús té'l cos robust, el coll llarch, en sa major part despullat de plomes, el cap petit y aplanat, els ulls grossos y lluents, les orelles despullades y obertes, les cames altes y groixudes y ab una mena de pèls a les cuixes, y les potes tenen sols dos dits. Les ales són bastant grans, però no'ls permeten volar; y el plomatge es espès, fi, caigut y rissat.

Els avestrussos mascles tenen les plomes del cos quasi negres y les llargues de les ales y la cua blanques. Les de la femella són grises, y negroses les llargues de les ales y cua.

L'alsada total del avestrús es, per terme mitg, la de 3'50 metres, en els mascles.

L'avestrús viu sempre acollat en petits grupus en els deserts de l'Àfrica y l'Assia occidental, y en temps de seca se traslladen a grans distancies que salven en poch temps, mercès a les gambades que donen; quan van al pas, fan uns passos d'un metre y mitg, y quan corren arriben a ferne tres a cada gambada.

La seva vida es monòtona y regular. Passen tot el matí pasturant, a mitg dia fan la sesta, després prenen un bany, al cayent de la tarde hi tornen, y a la nit dormen ageguts y ab el cap acotat.

Són molt babaus y estúpits; tot els fa por, y com que tenen una vista molt fina, fugen aixís que veuen moures un bulto al lluny; per això els agrada a les cebres tenirlos en la companyia llur, encara que moltes vegades les fan correr sense saber per què.

PLINI

(Acabarà)

LA HISTORIETA AL EXTRANJER

—Mira qué porta aquest home.
—Si'ns ho poguessim menjar...

Matemàtiques

Endevinar un número pensat

D'Inaudis ne surten molt pocs; es un dò de Deu lo que tenen y aquet dò no's prodiga gaire. Però si hi hà poca gent que puguin operar y recordar xifres y fetxes com ho fa l'Inaudi, en cambi, ab un xich de trassa en calcular, se poden fer ab els números coses sorprenents.

Una d'elles es l'endevinar un número que s'hagi pensat algú, sense que'l digui. El truch del endevinaire es com anem a explicar.

Se diu a una persona que's pensi un número qualsevol. Quan el té pensat, se li diu que'l tripliqui y que agafi la meitat del producte. Si en aquesta meitat hi entra fracció d'enter, es a dir, $3\frac{1}{2}$ o $4\frac{1}{2}$ etc., se li fa fer el número rodó augmentant-

lo; per exemple: si es $3\frac{1}{2}$, la persona que ha pensat el número ha d'afegirhi mitg més. Després se li demana que aquesta meitat la multipliqui per 3 y després que divideixi'l producte per 9, y que digui quin es el cocient. Multiplicant aquet cocient per 2, el producte es el número pensat; però si en la divisió queda residuu, s'hi ha de sumar una unitat.

Si al fer l'última multiplicació per 3, el producte no arriba a 9, allavors es que s'ha pensat el número 1.

—¡Pum, pum, cataplum, a terra!

Per exemple:

Una persona pensa el número 5.

$$\begin{array}{l} 5 \times 3 = 15 : 2 = 7\frac{1}{2} \text{ o sia } 7\frac{1}{2} \\ 8 \times 3 = 24 : 9 = 2 \text{ ab 6 de residuu.} \end{array}$$

El cocient sabut es dos y residuu; y allavors l'endevinaire multiplica $2 \times 2 = 4 + 1$ pel residuu = 5.

EL PETIT PITÁGORES

CURIOSITATS

Les neus roses

Es tan blanch com la neu—diem pera indicar que una cosa es molt blanca—y no obstant, no tota la neu es blanca. Al cantó de Grigioni, en les grans altures dels Alps, la neu apareix ab unes grans clapes rosades.

La gent dels voltants diuen que es que en aquelles altures, la neu, de tan blanca, se torna rosa; però no es això; un professor suís va descobrir que aquelles grans taques roses eren unes vegetacions, com les algues marines, que's crien a la neu d'aquelles altures y són de color rosat.

Lo que's menja en certs pobles

Els noys poch entusiastes de la sopa, llegiràn ab interès aquestes curiositats y donaràn gracies a Deu de no haverlos fet néixer en certs països ahont s'hi mengen coses bon

xich més desagradables que les sopes.

Comensem pels otomacs, poble que viu a les vores de l'Orènoc, riu de l'Amèrica del Sud.

Aquets gurmants, quan no tenen res més, mengen terra. No'ls hi alabem el gust.

En l'època de la cria, quan les tortugues surten del riu pera covar els ous en la sorra, els otomacs poden prescindir d'aquell desagradable menjar y aleshores s'alimenten de grans truites que fan ab els ous de tortuga.

Passada aquesta època, fan grans dinars ab carn de cocodrill cuïta a la brasa, però quan no poden pescar o cassar cocodrills, tornen a contentarse ab la terra. Aquesta terra s'anomena «poya» y es una especie d'argila d'un gris groguenç que's torna vermellosa quan la posen a cuire.

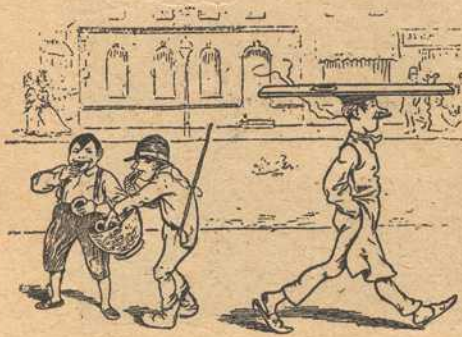
Pera ferho, agafen la terra, en fan boles y les posen al foc. Després les deixen en grans piles y quan tenen gana van a buscarles, estovantles ab aigua.

Aquet menjar no alimenta, però els hi calma la gana.

Aquesta curiosa costum la tenen també els salvatges de la Nova Caledonia, els de la Guyana y altres punts.

A l'Àfrica del Sud y fins a la Xina s'hi troben llochs ahont se fa lo mateix.

En números successius us explicaré menjars d'altres països, alguns d'ells tan desagradables, que si algún dels meus lectors es escrupulós pot estalviar-se de llegirho.

—[Llàstima que's acabatà!

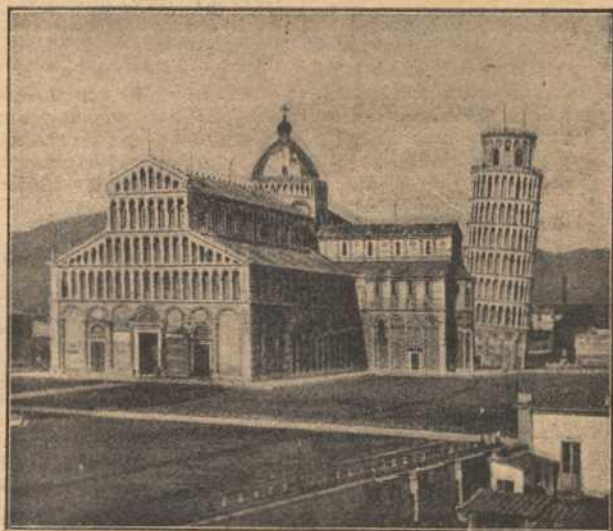
Galeria dels grans mestres

Mestres de la Ciència

(Continuació)

Galileu

EN els nous estudis de les ciències matemàtiques, Galileu hi va fer tals progressos, que al cap de sis anys, després d'haver descobert una colla de lleys físiques, entre altres, les de la caiguda dels cossos que tan grans aplicacions han tingut sigles després, va ser nomenat professor

Al fons la Torre de Pisa desde ahont Galileu feya les seves experiències sobre les lleys de la gravetat en la caiguda dels cossos.

de matemàtiques a l'Universitat de Pisa; a l'edat de 24 anys havia ja aconseguit ser el mestre entre'ls seus contemporanis.

Sols cinch anys va poder ocupar la càtedra a Pisa. Les enveges de la gent dolenta, que no podent arribar als llocs preeminents no poden soportar que'ls altres hi arribin, van fer que'l jove y ja sabi matemàtic fos acusat d'ensenyar coses dolentes y perseguit per la justícia. Galileu tenia 29 anys quan va abandonar la seva ciutat natal, traslladantse a Padua, hont va ser nomenat professor de l'Universitat d'allí y hont va escriure un *Tractat de mecànica* que va ser la font dels coneixements dels enginyers del seu temps y un altre *Tractat de fortificacions*, del que se'n van aprofitar les indústries guerreres de la seva època. A Padua mateix va fer importants descobriments y invencions, entre elles el gran instrument anomenat *compàs de proporcions*, publicant un llibre hont se describia y s'explicava'l fonament científich del sabi y utilíssim instrument; el *termòmetre*, que va presentar al públich en 1599; y aficionantse a l'astronomia, ab motiu d'haver descobert en 1604 una nova estrella, va idear y construir el primer *telescopi* y el *microscopi*; ab l'ajuda d'aquests instruments tan importants pera la ciència astronòmica, va descobrir els satèlits del planeta Júpiter.

Y vetaquí que la fama del talent de Galileu va fer que al cap de 20 anys de ser a Pisa, fos cridat a Florencia, la capital de la seva patria.

J. C.

(Acabarà)

Consells de l'Avia

La Yaya sab un bon y senzill remey contra les cremades y l'aconsella desinteressadament a tots els lectors d'EN PATUFET.

Aquet remey no's pot fer al acte de cremarse, sinó que s'ha de tenir fet. Consisteix en flors de liri de Sant Antoni, empapades d'oli

d'atmetlles dolces, pera lo qual cal posar els lliris en infusió com més temps millor.

Quan un se crema, s'agafa un o dos o més pétals o fulles del liri y's posen damunt de la cremada. Ja no cal fer res més pera que la cremada's curi sense fer mal, y sense deixar, després de curada, cap mena de senyal.

LA YAYA

Pera recitar

La Marguerida

Pastoreta que pel prat,
com l'amiga a una altra amiga,
vas cercant entre les flors
l'humil marguerida,
no l'esfullis demanant
qui t'estima o no t'estima:
donchs, ¿què'n sab la pobre flor?
Consúltaho a sa regina.
L'estrella teva Ella sab,
Ella la porta y la gira.
Mare amorosa com es,
¿no vetllarà per sa filla?
Més que les perles y l'or,
Ella a les verges estima:
ne va voltada pel cel,
y a ser de la colla't crida.
Per saber l'esdevenir
consulta a Maria.

† Mossèn JACINTO VERDAGUER

La mort d'una mare

Era estesa sobre'l llit
y semblava que dormia;
encara en galtes y front
té lliris y clavellines.
Com el doctor no ha parlat
¿qui sab si encara es ab vida!
Ja li diu el seu marit:
—Muller, obra'ls ulls y miram.
Y de ses galtes les flors
poch a poquet se marcién.
Ja sa mare li ha parlat:
—¿Com no'm contestes, ma filla?
Y de ses galtes les flors
poch a poquet se marcién.
Ja li diu el seu filllet:
—Bésam, mare de ma vida!
Y de ses galtes les flors
ja totes eren marcides.

No cal que vinga'l doctor,
ja es ben cert que morta sia,
que son filet l'ha cridat:
¡Mare de la meva vida!
Y ¿quina mare al seu fill
¡bon Deu! no li respondria?

ANGEL GUIMERÀ
Mestre en Gay Saber

Acudits populars y històrichs

En el ministeri:
—Vinch a dirli que don Fran-
cesch no pot venir a l'oficina.
—¿Pues qué le ocurre?
—Home... que s'ha mort aquet
demati.

Entre amichs:
—Tinch molt bona punteria.
—¿Sí?
—Com ho dich. De cent trets
tots els he encertat.
—¿Y què era el blanco?
—L'espay.

Entre un militar y el seu assis-
tent:
—Batista, ves a veure si el ter-
mòmetre ha pujat.
—No, senyor; està en el mateix
lloch, clavat en un clau.

R. BORRÁS

L'hora de la tasca

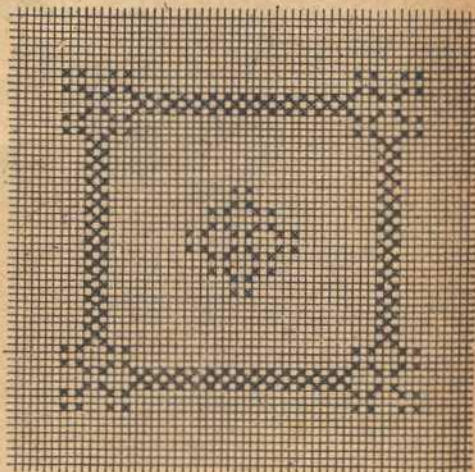
Tovalló pera'l tè

Ab els mateixos punts que vàrem publicar en el número anterior s'hi poden fer molts dibuixos de bell efecte.

La composició que donem avuy consisteix en la decoració d'un tovallonet pera pendre'l tè, fàcil, senzilla y elegant, com se pot veure pel patró que acompanyem. Tot es a base dels dos punts coneguts.

Se busca un color que's digui ab la roba, y ja no s'ha de tenir altre cuidado que fer la tasca polida.

El tovalló fa molt bonich si's desfilen una mica les vores de la roba.—LA RITA CUSIDORA

ENDEVINAIRES

AVIS.—Recordem als nostres lectors que les solucions remeses a la nostra Redacció després de les set del vespre de cada dimars, no entren a temps pera anotar el nom del seu autor en la llista dels endevinaires.

Totes les solucions.—C. y E. Freixes germans, Antoni Sospedra, V. Casanovas, J. Recasens, Salvador Corbella, Lluís Corbella, germans F. y G. Marxuach.

Tres solucions.—Joseph Rusca, Joanet Rovira, Martí Pou, Joan Valdé, Antón Puig, Carles Sindreu, Salvador Marull, M. y Lluís Guitart, Eladi Sanz, Jaume Mateu, J. Sanllehy, germans Joan, Gerardo, Anita, Juanita, Pepita y Tresina Chinchilla, Joan Obiols, Antoni Orpinell, Narcís y Tereseta Bosch, R. Guille, Dalmau y Perich, J. Boada, Pau Estapé, J. Gatuellas, R. Renom, Eudalt Caseras, Emili Iglesias, Joan Almirall, Enrich Bach.

Dues solucions.—D. Archs, Francisco Regàs, Joan Gil, Joan Guarro, Gustau Crusellas, Joseph M. Grifols.

Una solució.—Manel Algora, Ramón Vidal, Agneta Serra, Joseph Plà, Miquel Moltó, Joseph y Joan Torrent, A. Bufill, (un sense nom), Joseph M. Trabal, R. Ll. S. D. Harzacas, Ferràn Ferrer, Carlota Carnicé, germans Genís, Domingo Bruguera, Ramón Fàbrega, Ramón Carbonell, A. y F. Cirera, R. Bigorra, F. Rius, J. V., Joseph Valls, Brú Aloy, Jaume Baguñà, J. P. y E. Guri, Pere y Ramón Vinyas.

NOTA.—Les solucions que han vingut a Combinació Numèrica, encara que no s'ajusten a la solució, s'han considerat com a bones perquè complien totes les condicions exigides y donaven un resultat exacte.

ENDEVINA, ENDEVINETA

SALT DEL CAVALL

a	ro	na	mi	vall
bre	en	baix	el	Llo
tre	de	mon	la	boi
ta	ron	gat	di	nya
dalt	l'	ca	Ber	tiu
	res	29 nat	al	
		r		
		A		

El cavall ha d'anar saltant comensant pel quadrat número 1 y recullint totes les síl·labes y ordenantles, fins a la del quadrat número 29, formarà una bonica quarteta.

CONVERSA

—¿D'ahont has tret aquet paper d'escriure tan bo y tan fi?
—De la papereria d'aquí al costat.
—¿Y quan val un quadern?
—Déu cèntims.
—Vaig a comprarne. ¿Com se diu l'amo de la botiga?
—Búscalo, que tu y jo ho havem dit.

JOSEPH SANGENIS

TRENCA CAPS

o o o o o o
o o o o o o
o o o o o o
o o o o o o
o o o o o o
o o o o o o

D'aquet quadrat de 36 zeros se n'han de treure sis, de manera que cap columna vertical ni horitzontal vingui sanità o impar.

XARADA

Prima y quarta temps present,
so estimat de la hui segona,
tres quarta nom de gitana,
y el total dona de moda.

M. CABALLERO

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

A la lletra numérica: *Filomena*.—A la targeta: *Donzell qui cerca muller*.—A la xarada: *Tomaquet*.—A la combinació numérica: 7.

EN PATUFET

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un any, Catalunya.....	3'00 pessetes
» » ab Suplement..	
{ Barcelona	5'50 »
{ Fòra	6'00 »

IMPRESSA DE M. GALVE, CARMÉ, 16

EL NOSTRE SUPLEMENT

Cada dia són més nombrosos els lectors del nostre *Suplement*, gracies als **REGALS** que s'hi donen, com més va més bonichs y variats, aixís com l'interès que desperta la hermosa novela d'aventures que's publica en el *Suplement*, y que's titula

EL GEGANT DELS AIRES

llibre interessantíssim y emocionant, a la vegada que instrueix en gran manera.

Per tots aquets motius, els lectors del *Suplement* d'EN PATUFET no's cansen d'aconsellar als seus amichs que'l llegeixin setmanalment.

S'ha posat a la venda en la nostra Administració y en totes les llibreries de Barcelona, el volum enquadernat de les

Noves aventures den Massagrà

den Joseph M.ª Folch y Torres

magníficament il·lustrat per en Junceda.

Se ven al preu de 1 pesseta

CAMISERIA Y CORBATERIA

DE

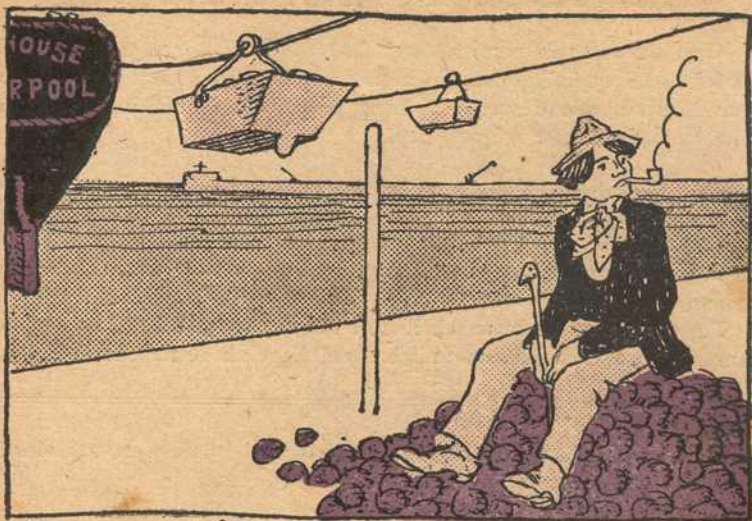
✻ JAUME SANS ✻

Boqueria, 32.—BARCELONA

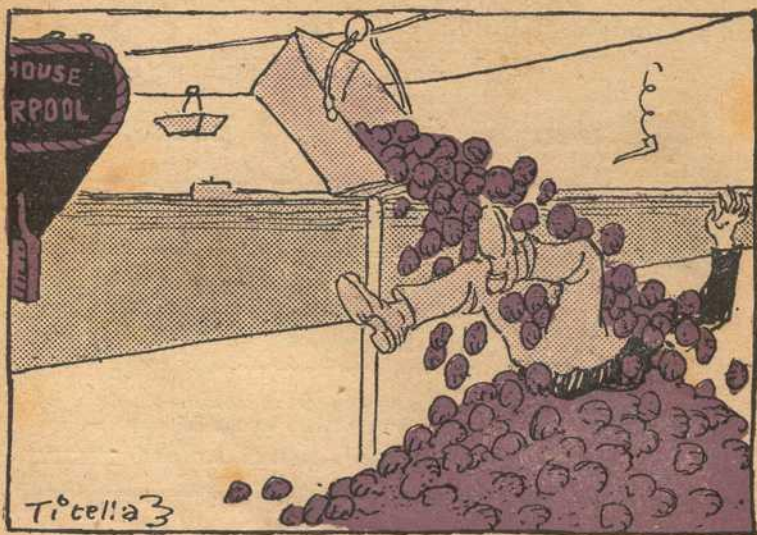
Als nens y nenes que comprin a la Casa
se'ls obsequiarà ab una bonica postal.

ESPECIALITAT EN LES CAMISES A MIDA

LA DESCARREGADORA MECÁNICA

—¡Oh, quin lloch més deliciós! D'aquí estant podré pendre datos pera'l meu poema *El Treball*.

— ::Brrruummm!!!